

پرسش ۶۵: «رسول من الله يتلو صُحُفاً مطهرة....»

السؤال / ۶۵: بسم الله الرحمن الرحيم، سيدي ومولاي رسول ووصي ويماني الإمام المهدي السيد أحمد الحسن، السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.
قال تعالى: (رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً * فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ) ([118]).
هل تدل هذه الآية المباركة على وجود أكثر من كتاب داخل القرآن الكريم؟ أرجو الإجابة بوضوح. وسلام الله عليكم ورحمته وبركاته.

المرسل : ميثم برزان

بسم الله الرحمن الرحيم، آقا و مولای من، فرستاده و وصی و ایمانی امام مهدی (ع) سید احمد الحسن، سلام عليكم و رحمت الله و برکاته.
خداوند متعال می فرماید: «(فرستاده‌ای از جانب خدا که صحیفه‌های پاک را می خواند * در آنها کتاب‌هایی است راست و درست)» ([119]).
آیا این آیه‌ی مبارک بر وجود بیش از یک کتاب در داخل قرآن کریم دلالت می کند؟
خواهشمندم پاسخی واضح بدهید. والسلام عليكم و رحمة الله و برکاته.

فرستنده: میثم برزان

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهدين وسلم تسليماً.

قال تعالى: (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ * فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ * لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ) ([120])، فلو كان المراد بالقرآن في هذه الآيات: (إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ) هو الألفاظ فقط الموجودة عند كل الناس لما قال تعالى: (فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) ومعنى مكنون هنا أي محفوظاً ومخزوناً. ثم إنه ليس فقط محفوظاً في كتاب، بل هذا الكتاب (لا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ). فهذه الـ (كُتُبٌ قَيِّمَةٌ) التي تسأل عنها، لا يمَسُّها (إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ)؛ لأنها في (صُحُفًا مُّطَهَّرَةً) ([121]).

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم، والحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد و آل محمد الأئمة والمهدين وسلّم تسليماً.

خداوند متعال می فرماید: « هر آینه، این قرآنی است گرامی قدر * در کتابی مکنون * که جز پاکان بر آن دست نیازند » ([122]). اگر منظور از قرآن در این آیات « إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ » فقط همان لفظها و کلمات موجود در بین تمام مردم باشد، خداوند می فرماید « فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ » و معنای « مکنون » در اینجا یعنی محفوظ و نگه داشته شده. پس آن، نه تنها در کتاب محفوظ است بلکه این کتاب را « جز پاکشدگان بر آن دست نیازند ». پس این « كُتُبٌ قَيِّمَةٌ » که از آن سؤال می کنید هیچ کس به آن دسترسی ندارد « جز پاکیزگان » چرا که در « صُحُفًا مُطَهَّرَةً » قرار دارند.

عن بريد العجلي، قال: سألت أبا جعفر (ع) عن قول الله تعالى: (صُحُفًا مُطَهَّرَةً فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ)، قال: (هو حديثنا في صحف مطهرة من الكذب) ([123]).

از بريد عجلي نقل شده است که گفت: از ابو جعفر (ع) در مورد « صحیفه های پاک * در آنها کتاب هایی است راست و درست » پرسیدم. فرمود: « گفتار ما است که در صُحُف و کتاب هایی از دروغ، پاکیزه و مطهرند » ([124]).

وعن جابر، عن أبي جعفر (ع)، في قوله عز وجل: (لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ)، قال: (هم مكذبو الشيعة؛ لأنّ الكتاب هو الآيات وأهل الكتاب الشيعة، وقوله: (وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ) يعني المرجئة، (حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ)، قال: يتضح لهم الحق. وقوله: (رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ) يعني محمداً (ص)، (يَتْلُوا صُحُفًا مُطَهَّرَةً) يعني يدل على أولي الأمر من بعده، وهم الأئمة وهم الصحف المطهرة. وقوله: (فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ) أي: عندهم الحق المبين. وقوله: (وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ) يعني مكذبو الشيعة، وقوله: (إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ) أي بعد ما جاءهم الحق، (وَمَا أُمِرُوا هَؤُلَاءِ الْأَصْنَافُ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ) والإخلاص: الإيمان بالله وبرسوله (ص) والأئمة (ع) ([125]).

از جابر از ابو جعفر (ع) در مورد این سخن خداوند متعال « کافران اهل کتاب دست برندارند » نقل شده است که فرمود: « آنها، تکذیب کنندگان شیعه هستند؛ زیرا کتاب، همان آیات و اهل کتاب، شیعیان هستند و این فرمایش « و مشکرین جدا شده » یعنی مرجئه (طایفه‌ی منحرف)، « تا برایشان برهانی روشن بیاید » فرمود: حق برای آنها واضح گردد و این سخن خداوند «رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ» یعنی حضرت محمد (ص)، «يَتْلُوا صُحُفًا مُّطَهَّرَةً» یعنی اولو الامر و جانشینان بعد از خود را معرفی می کند و آنها ائمه (ع) هستند که همان «صُحُفٌ مُّطَهَّرَةٌ» می باشند و این سخن خداوند متعال «فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ» یعنی حق آشکار، نزد آنها است و این سخن « و کسانی که کتاب به ایشان داده شد، متفرق نشدند » یعنی تکذیب کنندگان شیعه، و این سخن «الَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ» یعنی بعد از اینکه حق برای آنها هویدا گشت، « و آنان را جز این فرمان ندادند که خدا را بپرستند در حالی که در دین او اخلاص می ورزند » و اخلاص یعنی ایمان به خدا و به رسول خدا (ص) و ائمه (ع)....» [126].

[118] - البينة: 2 - 3.

[119] - بينه: 2 و 3.

[120] - الواقعة: 77 - 79.

[121] - البينة: 2.

[122] - واقعه: 77 تا 79.

[123] - بصائر الدرجات: ص 516.

[124] - بصائر الدرجات: ص 516.

[125] - بحار الأنوار: ج 23 ص 369.

[126] - بحار الانوار: ج 23 ص 369.